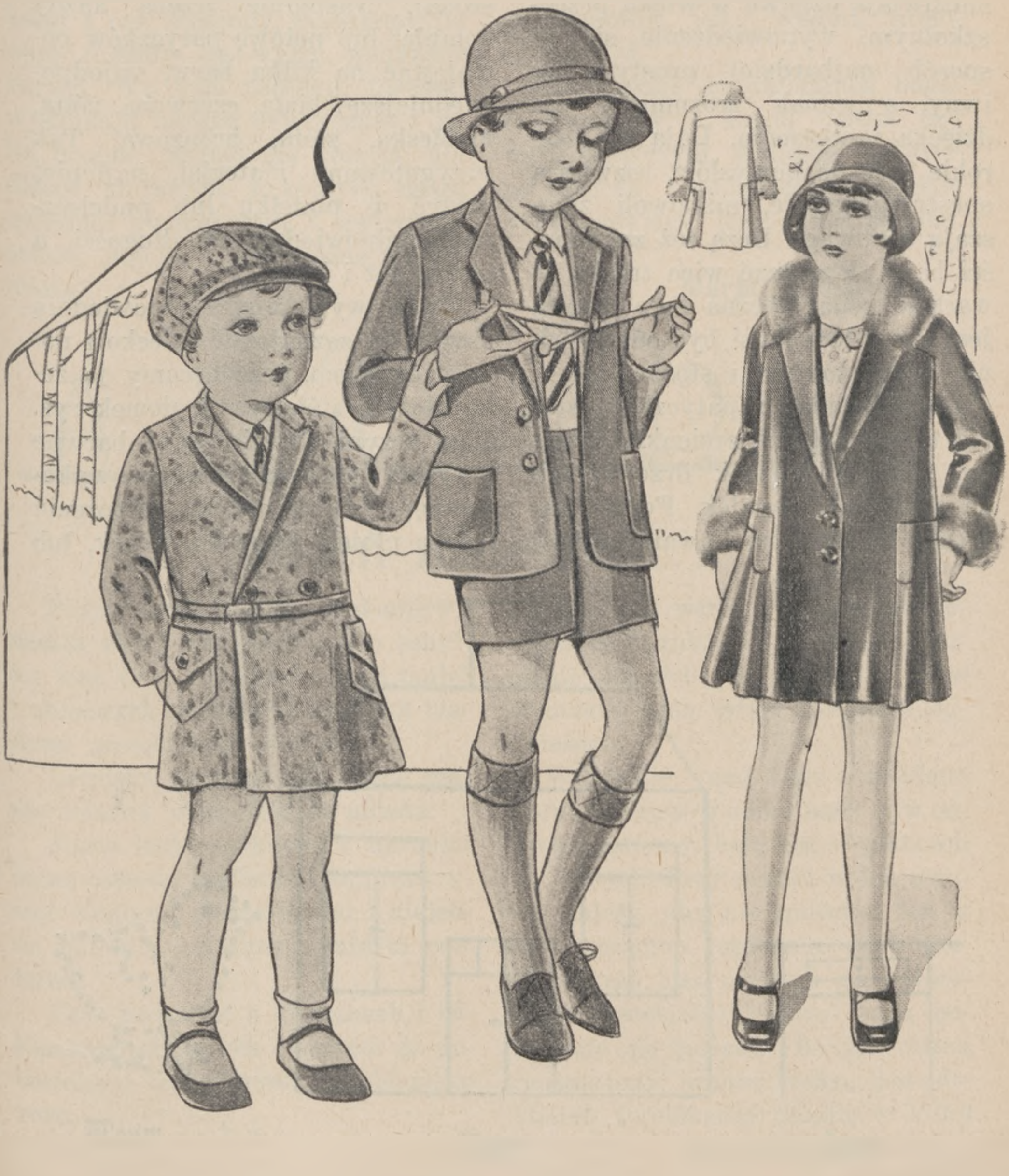
RADY PRAKTYCZNE

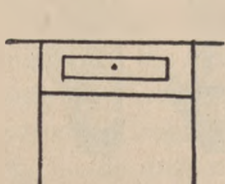

Układanki

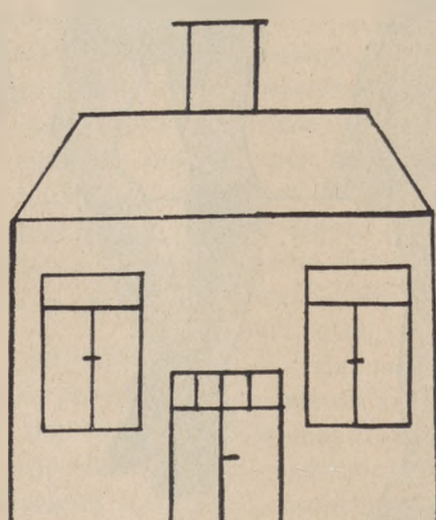
Układanki z patyczków, pestek, foremek, kwadracików i t. d. zaliczyć można do zajęć, zabaw estetycznych rysunkowych, gdyż umożliwiają dziecku w wieku przedszkolnym, wypowiedzenie się w sposób najbardziej prosty i naiwny, a jednak zrozumiały dla dziecka i otoczenia. Dają mu szerokie pole do pomysłów, rozwijają spostrzegawczość, mimowoli zmuszają do uwagi. Uczą też znajomości barw. Przyznać więc trzeba, iż wartość pedagogiczna tego zajęcia jest duża, lecz musi być odpowiednio przygotowana i stosowana.

Do układanek z patyczków, zrobić trzeba takowe z cienkiej trzciny, wierzby, gałązek drzewa, lub ze spalonych zapałek. Pociąć patyczki musimy na kawałki różnej długości np. trojakiej. Najdłuższe 15 cm. krótsze 10 cm. jeszcze krótsze 5 cm. (Miara długości może być dowolnie zwiększona lub zmniejszona). Następnie trzeba każdy komplet lub połowę patyczków pomalować na kilka barw, najodpowiedniejsze: biała, czerwona, żółta, niebieska, złota, bronzowa. Tak przygotowany materjał, najlepiej ułożyć w pudełku lub pudełeczkach, odpowiednio do długości, a można też i barw.

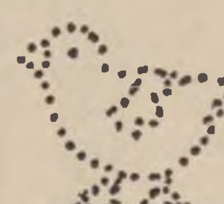
Teraz wybieramy odpowiednią chwilę, by zaznajomić dziecko z nowem zajęciem, i zachęcamy je żeby ułożyło stół, rys. 1, domek rys. 2 co uczyni chętnie, gdyż barwne patyczki zachęcą małego wykonawcę; później ułoży otoczenie domu: płotek, drzewko, wózek, lub

RYS I

RYS II

RYS III

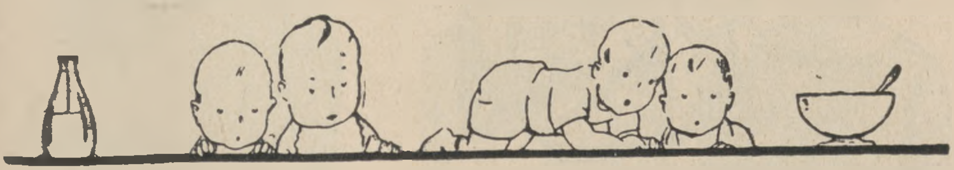
co samo zechce, pomysłowość prędko się zjawi.

Do układanek dobrze się też nadają pestki ze śliwek, starannie przedtem wymyte i dobrze wysuszone, oraz małe drewniane foremki używane do guzików. W tym celu bierzemy foremki jednej wielkości 1 cm. średnicy, malujemy po parę tuzinów na wyżej wskazane barwy. Po tym zabiegu, foremki wyglądają bardzo estetycznie i jako drobne więcej się nadają dla dzieci starszych, z których mogą układać: ptaszki, rys. 3, zwierzęta, szlaki, domki i inne różne przedmioty.

Bardzo też lubiane przez dzieci są małe tekturowe kwadraciki, które przygotować można ze starych tekturowych pudełek, jeszcze lepiej gdy takowe są kolorowe. Nacinamy tego dużo, a dziecko z zajęciem będzie układać. Kwadraciki te nadają się do układania dużych przedmiotów jak: wagon, samochód i t. d.

Mamy więc do układanek bogate materjały, a każda matka czy wychowawczyni, znajdzie dla swego dziecka przedmiot najbardziej odpowiadający jego upodobaniom.

Marja Brzózkówna.

Jesień nadchodzi...

Słotne szare niebo i dokuczliwy deszcz wciąż przypominają o schyłku lata. Czai się jesień wśród mgieł i chłodnych oparów, i uśmiecha bladymi promieniami słońca.

Letniska pustoszeją i liczne rzesze dziatwy powracają do miasta.

Jasne lekkie sukienki i ubranka coraz częściej trzeba będzie przykrywać ciepłymi płaszczykami i niejedno maleństwo otulimy w miękki sweterek.

Czas pomyśleć o ubrankach i sukienkach zimowych i zajrzeć do pozostałości tualetowych z ubiegłego roku.

Napewno wśród sukienek zeszłorocznych znajdzie się dużo rzeczy zupełnie dobrych do noszenia, które wymagać będą tylko uprania i odświeżenia.

Wszystkie materjały wełniane uprać możemy w domu bądź to w odwarze panamy, bądź też w płatkach mydlanych. Przy praniu wełen uważać należy, aby nie zanurzać ich w zbyt gorącym roztworze, gdyż wtedy kurczą się; przytem na kolorowych materjałach łatwo mogą potworzyć się zacieki. Bardzo ważną rzeczą przy praniu wełen, jest dokładne wypłókanie tkanin w kilku

(Ciąg dalszy na str. 26).

U B R A N K A

1, 2) Dla siostrzyczki i braciszka. Szczegółowe objaśnienie dotyczące tych dwóch modeli dajemy w tekście p. t. „Nasza forma“.

3) Ubranko dla chłopczyka od lat 4-ch. Spodenki i kamizelka z gładkiej wełny — bluzeczka deseniowa, krawat z gładkiej wstążki w tonie dobranym do całości.

4) Ubranko domowe dla chłopca od lat 3-ch z ciepłej flaneli lub flory. Kołnierzyk z białej piki.

5) Strojna sukieneczka dla dziewczynki od lat 5-ciu z gładkiej wełny. Przy kołnierzyku kolorowe obszycie i kokarda z wstążki. Pa-

1 2

3

DZIECIĘCE

sek skórzany w takim kolorze jak przybranie.

6) Sukienka dla dziewczynki od lat 5-ciu z wełnianego woalu, lekko skloszowana. Przy kołnierzyku wiązanie z barwnej wstążki.

(Ciąg dalszy ze str. 23).

letnich wodach. Oczywiście wełnę należy prasować po lewej stronie, a jeżeli chcemy coś przygładzić na prawej, to prasujemy wtedy przez gałganek.

Gdy upierzemy wszystkie ubranka i sukienki, które wymagać będą odświeżenia, zajrzymy do pozostałych i niewątpliwie znajdziemy wśród nich wiele takich, które będą za ciasne i za krótkie. Gdy sukienki są ciasne, trudno na to poradzić, ale, gdy są krótkie łatwo przydłużyć je możemy. Zastosujemy wtedy połączenie dwóch materjałów — deseniową sukienkę ozdobimy jednobarwną plisą, lub też z króciutkiej sukieneczki zrobimy bluzkę, do której uszyjemy plisowaną spódniczkę.

Jeżeli zaś chodzi o nowe sukienki i ubranka, to wiele ślicznych modelików znajdziemy w „Radach Praktycznych". Zasadniczo najmilej wyglądają dzieci ubrane jak najskromniej, to też radzimy robić sukienki o prostych ładnych linjach.

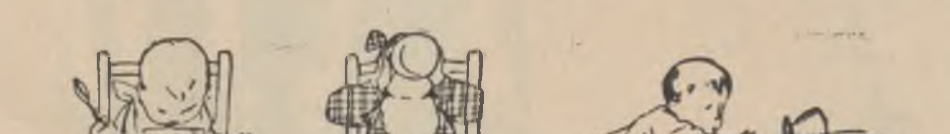
Naturalnie kupować będziemy wełny tylko krajowe, które są naprawdę śliczne i co do jakości nie ustępują zagranicznym. Na ubranka dla chłopczyków znajdziemy ładne granatowe tweedy; strojną sukienkę dla dziewczynki możemy uszyć z crepelli, a pozatem mamy tanią i ładną florę, bardzo odpowiednią na stroiki dziecięce.

Duże zastosowanie w garderobie dziecięcej w zimie mają rozmaite fartuszki, zrobione z jasnych bawełnianych tkanin, często prane zawsze czyściutkie, nadają dziecku charakter miłego ochędóstwa, a przytem chronią znakomicie ubranka i sukienki wełniane.

Sukienki trykotowe i sweterki są bardzo miłe i praktyczne i mamusie, które będą chciały zrobić coś szydełkiem dla swych synków lub córeczek, znajdą ładne modeliki i dokładne wskazówki w „Radach Praktycznych".

Wreszcie na zakończenie tego przeglądu garderoby, trochę miejsca poświęcimy ciepłym okryciom. Oczywiście najlepiej, gdy na zimę dziecko ma jakieś futerko, gdyż takie okrycie jest bardzo ciepłe i lekkie zarazem; jednakże nie wszystkim matkom pozwala na to budżet domowy. Możemy więc także obmyślić coś znacznie tańszego. Robimy dla dziecka jesionkę, którą nosić będzie w jesiennym i wiosennym okresie. Na zimę pod tę samą jesionkę możemy podpiąć podszewkę z watoliny i mieć będziemy ciepły płaszczyk zimowy.

Najlepszem nakryciem głowy w jesieni jest dla chłopczyka beret, dla dziewczynki zaś możemy zrobić szydełkiem śliczną czapeczkę z wełny lub jedwabiu. Modele takich czapeczek są podane w Nr. 12, 13 i 17 „Rad Praktycznych". **F. Ilkowska.**

Grzebyki, szczoteczki, ręczniki dziecięce

„Czem skorupka za młodu nasiąknie, tem na starość trąci“ mówi przysłowie, o niem więc muszą pamiętać Mamusie i Wychowawczynie, naginając dziatwę za młodu do utrzymania w porządku przedmiotów należących do ich użytku. Dziś chcemy pomówić o grzebykach, szczotkach, ręcznikach i t. p. przedmiotach koniecznych w codziennym użytku.

Przy myciu, dzieci nie powinny nigdy używać wspólnej gąbki a nawet mydła, cóż dopiero mówić o ręczniku. Przez gąbkę i ręcznik łatwo się roznoszą różne choroby skórne i oczne, pęcherzyca u niemowląt, zanieczyszczenie rąk lub twarzyczki krostami, jaglicą w oczach łatwo mogą się udzielić dziecku przy wspólnym użytku tych przedmiotów. Dzieci powinny mieć swój własny mały ręczniczek, każde z osobna jeżeli jest ich kilkoro, swoją własną siateczkę na mydełko, gąbkę i szczoteczkę do paznokci. Siateczkę łatwo zrobić szydełkiem lub iglicą, a sposób robienia jej postaramy się podać w dziale „Rady Praktyczne“. Głowa czyli włosy wymagają szczególnej pieczy kosmetycznej, lecz tutaj nie o to nam chodzi. Aby utrzymać piękne włosy, każde dziecko musi mieć własny grzebyk rzadki, szczotkę i grzebyk gęsty. Ten ostatni powinien mieć lekko nasadzoną na ząbki warstewkę watki, aby przy czesaniu nie zasiadały resztki łupieżu głęboko między ząbkami grzebyka. Po wyczesaniu główki zsuwamy watę wycieramy grzebyk, nasadzamy nową watę i nasz grzebyk jest zawsze gotów do użytku.

Raz na tydzień myjemy grzebień i szczotki benzyną lub wodą, a gdy przeschną, grzebienie przeczyszczamy na specjalnych włosiach lub na nicianych pętlach uwiązanych do haczyka i rozpiętych na palcach lewej ręki.

Przez wspólne używanie przyborów do czesania roznosi się łatwo choroba łupieżu i t. p.

Zęby tak lekceważone w dzieciństwie, jako zęby mleczne, a więc przeznaczone na wypadnięcie, muszą być również starannie pielęgnowane, gdyż od tego również zależy moc przyszłych stałych zębów.

Po każdem umyciu ząbków dziecko winno starannie szczoteczkę wypłukać w czystej wodzie i wytrzeć, aby prędko przesychała.

Mała szczoteczka, własny kubeczek, pudełeczko na mydło, koperta na grzebyki i szczoteczka, ręczniczek — oto są niezbędne przedmioty toalety dziecięcej.

Do utrzymania tych rzeczy w porządku przyzwyczajajmy dziatwę od najmłodszych lat — niech dzieci mają własne i wyłącznie własne do nich schowania. W kopertki na grzebyki, siatkę do gąbki, mydła i t. p. zaopatrzy je mamusia lub starsza siostrzyczka, wzorując się na modelach i wzorkach podawanych na tabliczce w naszem piśmie.

I. Ł.

Berecik

Zaczynamy sznureczek: 5 oczek połączyć i obrobić 6-cioma oczkami białemi; 2-ma oczkami bége i 2-ma błękitnemi. Nitkę białą po przerobieniu do bronzowego puszczamy wolno, następnie bierzemy bronzowa przykładamy ją przy tymże kolorze, przerabiamy, puszczamy wolno i bierzemy następną w ten sam sposób, widać to doskonale na załączonym rysunku. Zrobiony w ten sposób berecik będzie sztywniejszy, gdyż stale wrabiamy nitkę w środek. Wzory na bereciku można robić bardzo różne: możemy dzielić koło na 3-równe części, na 5 lub więcej. Przy wprawie i pomysłowości można zrobić dużo odmian. Mówiliśmy o sposobie zrobienia wzoru, a teraz o sposobie zrobienia samego beretu.

Aby koło się powiększało, w **drugim** rzędzie robimy po 2 półsłupki w każde oczko, w **trzecim** rzędzie co 2-gie oczko 2 półsłupki, w **czwartym** co 3 oczko 2 półsłupki, w **piątym** co 4 oczko i t. d.

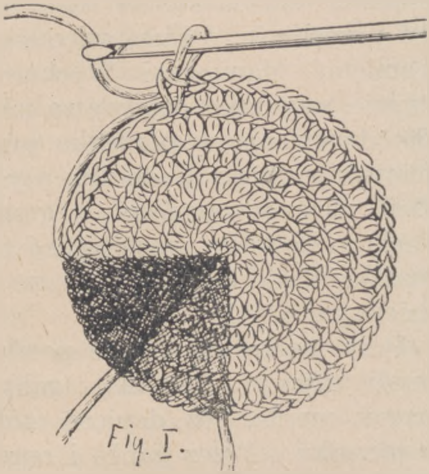

Fig. I.

W dalszych rzędach dodajemy już dowolnie uważając, aby brzeg nie był ściągnięty. Po zrobieniu kręgu o średnicy 22 cm., zaczynamy zmniejszać, opuszczając po 1-m oczku w pewnych odstępach (co 10 oczek 1 oczko opuścić).

W ten sposób brzegi się ściągnie. Musimy często mierzyć berecik na główkę dziecka, aby nie ściągnąć zadużo, lub żeby nie był za wolny. Brzegi obrabiamy półsłupkami raz nawijanemi, to znaczy nawinąć i przeciągnąć przez wszystkie 3-y pętelki. Na zakończenie bereciku wszywamy ogonek zrobiony łańcuszkiem, można zakończyć również pomponem.

J. G.

Nasza forma

Do bieżącego numeru dajemy na tabliczce formę wełnianego ubranka dla chłopczyka od lat 5 — 6-ciu. (model Nr. 1 na str. 4). W Nr. 19 M. M. załączymy tabliczkę z formą sukienki dla dziewczynki (model 2). — Efektowne to ubranko wykonane z wełny w kratkę lub z tweedu, przybrane jest surowym jasnym jedwabiem lub florą — uzależniamy to od grubości materjału na ubranko. — Jeżeli która Mamusia chce uszyć go bardziej praktycznie, może przybranie zrobić ciemne, np. jeżeli materjał na ubranko jest w granatowa kratkę — pliski dać granatowe, w bronzową bronzowe, jeżeli w czarną można przybrać ponsowym i t. p. będzie to wyglądało również ładnie i na całości nic nie straci.

OZNACZENIA NA TABLICY

1. przód,
2. plecy,
3. kołnierzyk,
4. kamizeleczka,
5. patka przy kamizelce,
6. pasek,
7. kieszonka,
8. mankiet,
9. rękaw,
10. przód spodenek,
11. tył spodenek.

Przesuwamy termin składania robót na konkurs

Chcąc jaknajszerszemu kręgowi pań ułatwić wzięcie udziału w konkursie, **termin nadsyłania robót przedłużamy o cały miesiąc, to znaczy do dnia 15 października.** Zatem wszystkie panie, które się przed wyjazdem nie zaopatrzyły w robotę, mają czas jeszcze to uczynić po powrocie z wakacji, gdyż czasu na wykonanie najbardziej wypracowanej roboty będzie jeszcze dużo.

DO CZYTELNICZEK

Uprzejmie prosimy dołączać do listów z odpowiedzią znaczki na sumę gr. 35.

Listy, do których nie będą dołączone znaczki pocztowe, pozostawać będą bez odpowiedzi.

Zmiana adresu 50 gr.

KAŻDA PRENUMERATORKA, KTÓRA PRAGNIE ROZWOJU DWUTYG. „MŁODA MATKA", STARA SIĘ O ROZPOWSZECHNIENIE PISMA I ZDOBYCIE PRZYNAJMNIEJ JEDNEJ PRENUMERATORKI. NA ROK 1930.

Poradnia robót ręcznych

Dla czytelniczek dwut. „Młoda Matka"

Chcąc przyjść z pomocą naszym prenumeratorkom w wykonaniu artystycznych haftów, weszłyśmy w kontakt z właścicielką znanych kursów hafciarskich p. Wandą Korwin - Piotrowską, która w każdy czwartek od godz. 10 — 12 rano i 5 — 7 wiecz. udzielać będzie czytelniczkom bezpłatnych fachowych wskazówek.

Każda prenumeratorka ma prawo raz na miesiąc zwrócić się o wskazówki.

Równocześnie podajemy do wiadomości tych pań, które zechciałyby gruntownie opanować haft, że p. W. Korwin-Piotrowska prowadzi systematyczne kursy robót ręcznych, zawodowe i amatorskie. Kurs amatorski trwa 3 miesiące, lekcje odbywają się 3 razy tygodniowo, po 2 godziny Opłata za kurs wynosi zł. 30 miesięcznie. Prenumeratorki dwut. „Młoda Matka" korzystają z ulgowej opłaty zł. 20 miesięcznie.

ADRES KURSÓW — MARSZAŁKOWSKA 53 (BEZ LITERY) M. 22. Jako legitymacja służy na kursach kwit lub odcinek P. K. O. z opłaconej za bieżący kwartał prenumeraty. W razie zagubienia takowego, zaświadczenie administracji.

Redakcja i Administracja: Górnośląska 20, tel. 401-24. Konto P. K. O. 14555.
Cena prenumeraty „Młodej Matki": w kraju płatna tylko zgóry rocznie 14 zł. — półrocznie 7 zł. 40 gr. — kwartalnie 3 zł. 70 gr.

ZAGRANICĄ: półrocznie zł. 10, rocznie zł. 20.

Prenumerata płatna zgóry każdego kwartału.
Cena ogłoszeń: wewnętrzne strony okładki: 1 strona 150 zł., ½ strony 75 zł., ¼ strony 40 zł., ostatnia strona i za tekstem o 50% drożej. Miejsca zastrzeżone o 25% drożej od cen powyższych.

Wydawca: E. Grocholska. Redaktorzy: Dr. R. Barański i W. Pełczyńska.

Drukarnia „Kobiety Współczesnej", Marszałkowska 148.